

muligt kunde være noget Skadeligt i, at man læser de gamle Forfattere. Jeg troer virkelig, at hvis Forslagsstilleren nogensinde har erfaret noget Saadant, maa det være steet ved et Misbrug, og Ansvarer derfor bør han lade hvile alene paa den, der har misbrugt de gamle Forfattere. Det følger af sig selv, at der i dem findes upassende Steder, som ikke bør læses i Skolerne, og hvis vedkommende Lærere ikke selv forstaaer at udelade den Slags Steder, er det Rectorens Sag at paasee, at det skeer. Der kan her ikke være Tale om Andet end om nogle ganske enkelte Ober af Horats, og disse pleier man i Skolerne at springe over. Naar den enkelte Lærer skulde have gjort sig skyldig i noget Misgreb i saa Henseende, er det af den Slags, der kan forefindes paa ethvert Sted, og som Lovgivningen ikke har Midler til at forhindre; men allermindst vilde det blive forhindret ved, at man sagde, at der istedetfor den classiske Dannelse, istedetfor Læsningen af latinske og græske Forfattere skulde sættes Læsning af islandiske Forfattere. Man maa sandelig kjende meget lidt til den islandiske Litteratur, naar man troer, at den er bedre. — Nærværende Lovforslag gaaer ud paa, at de private Skoler skulde have en større Frihed med Hensyn til deres Underviisningsplan, men i den Henseende troer jeg ogsaa, at det for Dieblittet bedst kunde lægges tilside. Deri er den ærede Forslagsstiller imidlertid uskyldig, thi han har selv udtalt, at dersom han havde kjendt Bekjendtgjørelsen af 30te November f. A., vilde han have stillet sig anderledes til Sagen. Denne Bekjendtgjørelse har i sin Slutning udtalt, at Ministeriet puster at bringe det Spørgsmaal til Forhandling mellem Universitetet og Skolerne; hvorvidt den indførte Afgangsexamen ved disse skal vedblive eller henlægges til en fælles Commission af Universitets-Lærere og Skolemænd, hvorved da ogsaa de private Skolers Lærere skulde komme med. Jeg troer, at det er en særdeles rigtig Tanke. Der var Mening i det gamle System, da man af Alle, som vilde være Studenter, krævede en fælles Prøve ved Universitetet, men da man gik bort herfra og henlagde Examen til Skolerne, burde man naturligvis helst have lagt den heelt til disse, hvad man dog ikke vilde eller turde. Man

lagde den imidlertid ikke alene til de kongelige Skoler, men man tillagde ogsaa 3 udmærkede private Skoler her i Byen den samme Ret, uden dog at være istand til — thi man var i Virkeligheden ikke istand dertil med de Midler, man havde til sin Raadighed, nemlig en Underviisningsinspecteur — at sørge for, at Examen her blev holdt aldeles eensartet med de andre. Man maa aabenbart enten sige: Vi behøve slet ingen Examen, eller ogsaa maa man sige: Vi ville have en eensartet Examen, for at den kan lægges til Grund ved Bedømmelsen. Man kan gaae en af disse to Veie, men den, hvorpaa man er slaaet ind, er en Halvhed. Jeg troer derfor, at det er særdeles glædeligt, at den høitærede Cultusminister vil gaae bort fra denne Veie, vil see at bringe Rede i dette Urede, og som Følge deraf vilde jeg betragte det som meget urigtigt, om man nu ved et Lovforslag vilde rette lidt paa de nærværende Uregelmæssigheder, om man nu vilde give Bemyndigelse med Hensyn til en Afgangsexamen ved de private Skoler, om hvis Existens der til næste Aar er den allerhøieste Grad af Tvivl.

Barberg: Den ærede Forslagsstiller gif meget dybt ind paa Sagen, hvori jeg dog ikke skal følge ham; der var en heel Deel, hvori jeg kunde give ham Ret, men ogsaa Meget, hvormed jeg ikke kunde sympathisere. Jeg skal i saa Henseende kun ganske kort bemærke, at hvis man af Moralitetshensyn vilde udelukke Ungdommen fra Afgang til Skrifter, maatte man ogsaa udelukke den fra Biblen, men dette vilde vistnok være at gaae temmelig vidt. Det er en bekjendt Sag, at Biblen, og navnlig det gamle Testamente, indeholder Skildringer, der ere oprørende i christelig Henseende. — Det er dog nærmest med Hensyn til § 3, at jeg har forlangt Ordet. Det er omtalt, at der i denne Paragraph indeholdes en Bestemmelse, som gaaer ud paa, at Bevillingen kan tages tilbage, naar Underviisningen føres paa en Maade, som er nedbrydende for Disciplenes christelige Tro; der er gjort opmærksom paa, at Udtrykket „christelig Tro“ er meget vagt, og man har istedet derfor foreslaaet at sætte „Folketjensens Tro“; men jeg troer, at Curret